

men kommer en saadan Overenskomst ikke i Stand, vil jeg rigtig nok erklære, at jeg maa stemme for den af det ærede Medlem foreslaaede Indstilling, og jeg tilraader da andre ærede Medlemmer at gøre det samme.

N. Nielsen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at udtale mig angaaende det samme Punkt, hvorom den sidste ærede Valer udtalte sig, nemlig Indstilling Nr. 16, Betænkningens Nr. 44, det Andragende, der gaar ud paa at saa foretaget en Underjøgelse af et Baneanlæg fra Viborg til Herning. Jeg havde dog maasse næppe forlangt Ordet, naar der ikke var faldet saadanne Udtalelser som dem, vi have hørt her i Dag. Jeg vil da sige, at det undrer mig meget, at Finansudvalget i det hele taget staar, som det staar i denne Sag, og at kun et enkelt Medlem har gjort Indstilling; men mere forundret blev jeg over den Stilling, som den højtærede Minister indtager, naar han synes at gøre gældende, at det skulde følge af Jærnbaneloven af 1894, ifølge hvilken Rødtjærnsbro-Linien vil kunne bygges, naar de nødvendige Betingelser ere til Stede, at man ikke kan gaa ind paa en Underjøgelse af denne Linie. Jeg tror, at den Opfattelse er sik imod, hvad vi havde Grund til at vente, da vi vedtoge Loven af 1894, idet den højtærede Minister den Gang udtalte sig meget sikkert og bestemt netop med Henhyn til Rødtjærnsbro-Linien, om hvilken han den Gang sagde saaledes: „thi hvis man en Gang vil trække en jydsk Midtbane, skal det ikke afgøres paa dette Lovforslag, hvor denne jydsk Midtbane skal gaa, og den hører ikke hjemme paa dette Lovforslag; den fik Lov til at staa i Forslaget; men jeg har aldrig tiltraadt den, og jeg finder det fuldkommen rigtig, at man har sat den i anden Klasse.“ Det var ved 1ste Behandling at denne Udtalelse faldt, og det viser jo tydelig nok, at vi der stemte for Rødtjærnsbrobanen, havde Grund til, at mene, at derved intet blev foregrebet med Henhyn til mulige Planer om andre Baneanlæg, som mere eller mindre kom til at berøre det samme Opland. Men det samme kom endvidere frem ved 3dje Behandling. Den højtærede Minister udtalte sig i det hele taget om Udsigten for denne Bane og saa siger han — det findes i Nigsdagstidenden for Samlingen 1893—94, Sp. 5824 — „Jeg siger ikke, det er umuligt, men det kan maasse volde sin Vanlidelighed paa Grund af Beliggenheden mellem to Statsbaner. Det var derfor jeg mente, der var al Udsigt til, at Lovgivningsmagten igen vil komme til at beskæftige sig med dette Anlæg, forinden det

bliver gennemført.“ Jeg ser ikke rettere, end at disse Udtalelser give Grund til at mene, at i hvert Fald Spørgsmaalet om en Underjøgelse af andre Linier er fuldt ud holdt aabent, og der var saa meget stærkere Grund til at vente det, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds (N. Nielsen) udtrykkelig spurgte, om det da var Meningen, at Vedtagelsen af dette Lovforslag, paa hvilket der stod mange Linier opført, skulde være en Hindring for, at der kunde gives Koncession paa Anlæg af Baner, som vedrøre de Interessessfærer, som ogsaa de her projekterede Baner vedrøre. Kan det lade sig gøre, siger det ærede Medlem. Og saa afbryder den højtærede Minister ham og siger: Ja, for saa vidt der kan staves Lovhjemmel for dem. Jeg synes altsaa, at Vejen her ligger aaben til, at der kan komme andre Linier. Jeg tænker ikke paa, om Linien kommer eller ikke, det bliver et senere Spørgsmaal, hvor Linien skal være; men det forekommer mig at være paafaldende, at den højtærede Minister i Dag — saadan opfatter jeg ham i alt Fald — stiller sig paa det Standpunkt, at han siger, at saa længe Rødtjærnsbrobanen staar paa denne Lov, kan der ikke være Tale om at foretage andre Underjøgelser. Vi have saa meget mere Grund til at vente en forandret Stilling, som den højtærede Minister tav stille, da det ærede Medlem for Viborg (Klein) udtalte: „Jeg gaar ud fra, at den Omstændighed, at man opstiller en Bane fra Rødtjærnsbro over Kjellerup til Silkeborg som Fremtidssbane, ikke udelukker Muligheden af, at der ad disse Veje kan blive Spørgsmaal om andre Jærnbaner.“ Jeg siger der for, at hvis jeg og adskillige andre havde ment den Gang, at dette var Konsekvensen af at vedtage Lovforslaget, havde vi taget et andet Standpunkt og ikke arbejdet for at saa vedtaget nogen som helst Linie, der kunde virke ind med Henhyn til Bygningen af Baner i Midtjylland. Men jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister selvind er dækket med Henhyn til sin egen personlige Stilling, saaledes som jeg ser Sagen, saa at der ikke fra hans Stilling til tidligere Jærnbanelove kan være noget som helst, der forhindrer ham i at imødekomme Andragendet og at saa Sagen underøgt. Den højtærede Minister sagde ganske vist nu, at han ikke vilde gaa foran i denne Kamp, i dette Arbejde, og det kan jeg meget godt forstaa, at han ikke vil; jeg finder endog saa, at der ikke i hans Udtalelser er noget, der er bindende i saa Henseende. Den højtærede Minister har tværtimod indtaget en vis tilbagerulket Stilling. Men paa den anden Side synes jeg, at en